

Történelmi légyott a Rákócziak nyomában

Végéhez közeledik a Rákóczi emlékév, amire a Pomázi Mátyás Király Iskola hetedik évfolyamának tanulói idén a Határtalanul program keretében készültek fel. Előkészítő órán ismerkedtek Erdély természeti-, társadalmi-, történelmi fejlődésével, néprajzával, öt napon át járták végig a történelmi emlékhelyeket, majd kompetenciaalapú munkafüzetrel foglalták össze ismereteiket. Zárásként a legjobban sikerült képeket, tablókat, powerpoint bemutatókat nézve adtak választ az előkészítő órán megfogalmazott kérdésekre. Célunk volt még: Erdély természeti környezetének, néprajzának, gazdaságának bemutatása a fenntartható fejlődés szempontjából. Fakultatív tevékenységként védett és endemikus fajok, gyógynövények azonosítását, természetes vizek vizsgálatát végezték. Találkoztak a külhoni iskola magyar ajkú tanulóival. Tudománytörténet: egyetemi múzeum látogatása.

Jártunk Sárospatakon, ahol a Bodrog-parti Vármúzeum használati tárgyai és a Vörös torony robosztus falai vezették be a gyerekeket a XVIII. század hangulatába. Az Ónodi vár romjai közt keresték a gyerekek azokat a történelmi neveket, akik az országgyűlésen jelen voltak. Nagyváradon, a Körös-parti Párizsban végigjártuk a híres kanonoksort, a templomokat. A várudvaron csodálkozva néztük a középkori harcosok páncéljait. Megálltunk Csúcsán, ahol a monda szerint Kinizsi malomkövön nyújtotta a kupát Mátyás királynak. A Bonca kastély Adyt idézte. Torockó volt a táborhelyünk, ahol a Rákóczi hívek a környék barlangjaiban találtak menedéket. Felmásztunk a Tatárszentgyörgyi vár romjai közé, megvizsgáltuk a vár lakóknak vizet adó forrás vizét. A híres Szilas patak völgye víz híján volt. Megismerkedtünk a helyi népszokásokkal, népviselettel, használati tárgyakkal a múzeumban, felkerestük a helyi sziklatemetőt. Helyi sajtókat, lekvárokat kóstoltgattunk. A helyi általános iskola diákjait ajándékoztuk meg, a helyi szokásokról a matematikatanár mesélt. Bőjte Csaba védenccével is találkoztunk a főtér Európa Nostra díjas házában. A Tordai hasadék sziklaperemein, kötélhídjain mindenki hősiesen átjutott, a barlangok biztonságának legalább úgy örültünk, mint hajdan a menekülő kurucok. Jutalmunk Szent László pénzének nevezett egysejtű megkövesedett maradványa volt.

Gyulafehérváron felkerestük II. Rákóczi Ferenc fejedelemmé választásának helyszínét, a székesegyházat, Nagyenyeden a templomerdőnél a hajdani diákokra gondoltunk, akik megmentették a várost. A marosvásárhelyi kultúra-túra után mindenki a Tordai sóbarlangba menekült játszani, csónakázni. Hazafelé Kolozsvárott megnéztük a bástyákat, felkerestük a Babes-Bólyai Egyetemet, ahol magyarul beszéltek az órákra igyekvő hallgatók. Bocskay, Mátyás király szülőházának felkeresése volt az öt napos kirándulás csúcsa. Idegenvezetőnk megmutatta a szobát, ahol Mátyás született, beszélt a házak további szerepéről. A Mátyás király szoborcsoport minden tagját felismertük a Szent Mihály templom előtt.

Mi ott voltunk, láttunk, együtt éreztünk évszázadok üzenetét. Egy ilyen tapasztalat után valódi értelmet nyer a nemzeti összetartozás napjának iskolai, osztályszintű ünnepe. Köszönet a Bethlen Gábor Alapítványnak a támogatásért.

A hetedik évfolyam tanulói, Beregszászi Katalin, Lévainé Czirók Margit, Somlyainé Pataki Andrea, Krisztián Barbara, Georgopulosz Krisztina, Fromm Ágnes, Ácsné Horváth Szilvia.

https://photos.google.com/share/AF1QipM9zw0b6mve0hmTvCjqn3co-duk3yFaNOKyxxM8IrgOk1zGFohr22BqgRPnf_BjtaA?key=SUx-BMzEzYnYyakQ2Wi1tU2tpTU5weXFRREp4am9n